

חולין פרק ט העור הרוטב דף קכה

ביד אחת בחצי זית בשר מת ונכנס לבית שיש בתוכו חצי זית מבשר מת טהור, ר' זירא הסביר שברישא מדובר בטומאה רצוצה כלומר שחצי כזית מת נמצא בין שתי דברים שלא מקבלים טומאה שאין ביניהם רווח של טפח שהיות והטומאה כלואה ביניהם דינה שמתמאה מעליה ותחתיה ונחשב כ'מגע' ממש ומצטרף לחצי כזית שנוגע בו, אבל טומאת אוהל רגיל אינה נחשבת לנגיעה ואינה מצטרפת ולא כדעת ר' יוחנן לעיל.

ר' יוסי אומר שכף עפר שנמצא בתוך ארון קבורה שהוא רקב מהמת מטמא בג' אופנים מגע משא ואוהל, ולכאורה אי אפשר לגעת בכזית אפר בבת אחת היות והוא הרבה פירורים נפרדים ומוכח שישנם שתי סוגי טומאות אוהל א. שנקרא מגע ב. שנקרא אוהל. אביי הסביר שאוהל פחות מגובה טפח מהטומאה נקרא 'מגע' ואוהל גבוה יותר נקרא 'אוהל', רבא הסביר שאם היד נמצאת ממש מעל הטומאה נקרא 'מגע' אפילו גבוה מטפח אבל אוהל שתחתיו נמצא במקום אחד אדם ובמקום שני המת נקרא 'אוהל'. בברייתא אמר ר' יוסי שאדם שהניח חבלים מעל מת אם נגע אדם מעל החבלים טהור היות ואינם מקבלים טומאה וחוצצים אבל אם נגע מעל החורים נטמא היות והאהיל על הטומאה, רבא הסביר שמדובר מעל גובה טפח אבל מתחת גובה טפח אפילו אם נגע מעל החבלים טמא כשם שהנוגע מעל התכריכים טמא, אביי הסביר שמדובר מתחת טפח ובכל אופן הנוגע מעל החבלים טהור משום שאינם בטלים למת וסובר אביי שטומאה שטמונה מתחת פחות מטפח אינה בוקעת ולא מטמאה מה שמעליה.

במשנה כתוב דיני עצם 'קולית' שהיא חיבור הרגל לאגן, קולית מן המת וקולית של קרבן שנעשה נותר מטמאים, קולית של נבלה או שרץ אין מטמאים במגע ומשא אלא אם הם נקובים ואפשר לגעת בתוכם אבל סתומים שאי אפשר לגעת בהם אינם מטמאים אפילו במשא שכתוב "הנוגע.. והנושא".

הגמ' מדייקת שקולית של מת אינה מטמאה באוהל אלא במגע ומשא, ומסבירה שמדובר שאין כזית בשר לא על העצם ולא בתוך המוח עצם, ולא נחשב כ'אבר' שמטמא באוהל משום שהמשנה סוברת שעצם ללא מוח שנמצאת באדם חי אינה חוזרת ומגדלת בשר ולכן אין בה דין אבר שמטמא גם באוהל אלא דין עצם שמטמאה במגע ומשא, אביי הסביר שבמשנה מדובר בעצם ששייף אותה לכל רוחבה שגם אם יש בה מעט מח עצם אינה חוזרת ומגדלת בשר ולכן אין בה דין אבר ולא מטמאה באוהל, המשך המשנה מדובר שיש כזית מוח עצם ולכן מטמאת והחידוש במוקדשים שהיות ושימשו לצורך בשר נותר גזרו חכמים שמטמא, החידוש בנבלה ושרץ שלמרות שיש כזית אם אין בהם נקב טהורים. ר' יוחנן הסביר שיש בתוך העצם כזית בשר יבש שמתקשקש בתוכה ובאמת קולית מן המת מטמא גם ב'אוהל' כדין בשר היות וטומאה שכלואה בתוך מקום שאין בו חלל טפח הטומאה בוקעת ועולה וגם טומאה זו נקראת בלשון נגיעה במשנה, אבל אינו נחשב איבר משום שהבשר יבש ולא חוזר ומבריא.

במשנה כתוב שהנוגע ביחד ביד אחת בבשר מת בשיעור חצי כזית וביד השניה מאהיל על חצי כזית מת או שחצי כזית מת מאהיל עליו מצטרפים וטמא, אבל אם נוגע